SVENSKA RIDSPORT FÖRBUNDET

SVENSKA RIDSPORTFÖRBUNDET
Disciplinnämnden (DIN)
Ärende nr 2024-20
Protokoll upprättat vid möte 2024-12-12

Ledamöter: Cecilia Tholse Rogmark, ordförande, Kristina Törnered, referent, Tundi Andersson, Anna Björklund, Jenny Johansson, Jörgen Larsson, Hans-Anders Odh, Mikael Sedolin, Anna Thorstensson.

Saken
Olämpligt uppträdande

Beslut
att meddelas 2024-12-17:
Ryttaren döms till böter på 1 000 kr.

Anmälaren har i huvudsak uppgivit följande
Anmälaren, fortsättningsvis kallad överdomaren (ÖD), var ÖD vid det aktuella meetinget där den anmälde, fortsättningsvis ryttaren, startade ett antal klasser under helgen. Ryttaren rider bryskt med sin hand. En ur publiken kommer fram till anmälaren för att fråga vem ryttaren är då hen reagerat på att ryttaren rider med väldigt bryska händer och att det inte ser bra ut för hästen. Flera andra reagerar på ryttarens ridning.

ÖD bestämmer sig för att gå fram till ryttaren och ge denne en muntlig tillsägelse att ryttaren bör vara försiktig med sina tygeltag. När ÖD säger till ryttaren att ta det lugnt menar ryttaren att hen inte gjort annat än att tagit mjuka och lugna tygeltag. Diskussionen, eller dispyten, fortsätter och samtidigt börjar ryttarens häst att skritta framåt. ÖD tar då tag i tygeln för att hästen ska stå stilla, varpå ryttaren skriker att hästen stegrar när man gör så. Hästen fortsätter skritta och ÖD går bredvid då ryttaren börjar snurra sin häst, vilket får till följd att hästen knuffar ÖD, som nästan slås omkull. Detta sker fyra gånger. ÖD känner sig trängd och inser att hen inte kan stå kvar utan går och sätter sig på sin plats igen.

Under diskussionen framgår att ryttaren känner sig förföljd och att ÖD tar upp detta för att jävlas med ryttaren. Ryttaren nämner ett annat tillfälle då ÖD sagt till henne, då i egenskap av domare, att vara försiktig med sitt spö. ÖD har varit domare i många år och säger inte till en ryttare som inte gjort något, vilket ÖD förklarar för ryttaren. Ryttaren fortsätter sin framridning och framhoppning och börjar skrika över hela framhoppningen ”kolla nu då, rycker jag hästen i munnen” samt ”du kan ju filma, filma då” vilket upplevs som väldigt obehagligt.

Efter avslutad ritt ber ryttaren om ett samtal med ÖD. Ryttaren kommer i sällskap med sin syster och frågar var ÖD vill gå och om hen vill ha någon med sig. ÖD blir fundersam men avböjer att ta

med sig någon då hen tror att ryttaren vill prata om bedömningen. ÖD ber att få läsa ur TR om vad som står om olämpligt uppträdande, men ryttaren säger att hen inte bryr sig om TR. Efter att ryttaren bett ÖD att återigen visa vad ryttaren gjorde säger ryttaren ”du ljuger och du vet att jag kan polisanmäla dig för förtal?” med ett skratt vilket får ÖD att säga att situationen inte alls är rolig och börjar kännas obehaglig. De hämtar en av tävlingsledarna som är med vid samtalet. Samtalet går lugnt till. Ryttaren förklarar att hen inte kan rida med hård hand eftersom dennes häst är väldigt känslig och att ÖD därför ljuger.

Ryttarens syster säger att ryttaren är utpekad och att det pågår en häxjakt där klubbarna ringer varandra för att varna för ryttaren. Ryttaren säger att hen har mått dåligt över anmälarens tidigare tillsägelse. ÖD bad ryttaren om ursäkt om hen mått dåligt, men förklarar att hen som ÖD måste följa sitt uppdrag, vilket är att se till att TR följs på tävlingsplatsen. ÖD förklarar att hen inte känner till någon häxjakt utan ger tillsägelser till de ÖD bedömer ska ha det, oavsett ryttare. Samtalet avslutas med att de inte är överens och ryttaren säger att hen kommer anmäla till förbundet att hen är förföljd, vilket ÖD säger att ryttaren har rätt att göra.

Anmälan till Disciplinnämnden görs för att man som ÖD ska kunna ge en tillrättavisning utan att känna sig hotad. Ryttaren har försökt knuffa ÖD med sin häst, hotat att polisanmäla med mera. Känslan är att ryttaren på ett förtäckt sätt hotat ÖD och indirekt försökt få ÖD att förstå att ÖD inte ska ge ryttaren tillrättavisningar.

ÖD har till sin anmälan bifogat tre vittnesmål.

Ryttaren har i huvudsak uppgivit följande
Ryttaren har inte på något vis försökt påverka ÖD på ett olämpligt vis. Det framgår klart och tydligt att de inte är överens om hur ryttaren rider och det är huvudämnet för diskussionen. Andra ryttare blir inte tillsagda för betydligt tuffare tygeltag och högre tryck i hästens mungipor. Ryttaren såg under helgen, med ÖD närvarande, flera andra ryttare som också borde blivit tillsagda utan att de blev det. Det har ryttaren också påtalat till ÖD. Ryttaren har inte ridit på ett sätt som skadat hästen eller på något sätt går emot TR.

Bakgrunden till att ryttaren kände sig iakttagen är att det i våras uppstod en diskussion på en annan tävling. Sedan denna händelse har de inblandade ringt runt till andra klubbar och talat illa om ryttaren. Vidare har ryttaren upplevt att ÖD tidigare tagit illa vid sig när hen tyckt att ÖD brustit i sin bedömning.

Vid den aktuella händelsen kom ÖD fram till ryttaren på framhoppningen och ryckte, utan att fråga först, tag i vänstertygeln då hästen inte ville stå stilla. Ryttaren upplevde tillsägelsen som mycket otrevlig och nedlåtande hen som person, då den inte framfördes med speciellt trevliga ord. Ryttaren värmde upp precis som hen brukar och har aldrig tidigare blivit tillsagd av någon ÖD. Efter en tidigare händelse med hästen kan hästen inte ledas med ryttare på. Därför blev ryttaren

väldigt rädd när hen kände hur hästen blev ”klämmig” till följd av ÖD:s tygeltag. Ryttaren bad ÖD släppa hästen utan att det skedde. Ryttaren upprepade sig då med skarpare ton att ÖD skulle släppa hästen innan den stegrade sig. ÖD står kvar vid den vänstra skänkeln, så ryttaren har inte någon möjlighet att snabbt hoppa av utan att landa på ÖD. För att undvika att hästen skulle resa sig svängde ryttaren med sin enda fria tygel för att komma loss från ÖD:s grepp.

Det som gjorde ryttaren extra orolig var att de stod nära staketet till framhoppningen. Stolparna, som saknar överliggare, är av järnrör i midjehöjd. Om hästen rest sig och landat fel eller om ryttaren ramlat av kunde de blivit spetsade. Det var en mycket obehaglig situation och ryttaren ställer sig frågande till om en funktionär godtyckligt får rycka tag i en tygel till en häst med ryttare på. Ett rimligt tillvägagångssätt hade varit att be ryttaren kliva av hästen för att prata.

Det var absolut inte ryttarens mening att försöka putta ÖD, utan ryttaren agerade utifrån säkerhet. En ÖD bör inse riskerna och ÖD visste att hästen tidigare stegrat när den blir stressad, vilket bekräftades i senare samtal. Eftersom hästen rörde sig bort från ÖD i skritt hade denne full möjlighet att flytta sig något steg åt sidan för att undvika att nudda hästen då den svängde. Att hästen skulle ha puttat ÖD var inget ryttaren såg eller märkte. I så fall måste ÖD flera gånger ha försökt närma sig hästen för att återigen kunnat bli knuffad av den. ÖD har i så fall gjort ett aktivt val att återigen närma sig hästen. Om det skedde i en vinkel ryttaren inte kan se är det inget som ryttaren kan ta ansvar för. Att ÖD och vittne försöker utmåla det som ett aktiv handling är absurt. Ryttaren har inte, som påstås, skrikit på framhoppningen. Eftersom ÖD då gått och satt sig behövde ryttaren fråga ÖD på avstånd och kan inte använda samma ljudnivå som när de stod bredvid varandra.

Ryttaren var skärrad och rädd när ÖD tog i tygeln och kan därför ha använt en lite högre samtalston men har inte skrikit. I det senare samtalet nämner ryttaren till ÖD att ryttarens dag blivit förstörd av agerandet på framhoppningen och att det varit svårt att samla sig. Ryttaren ställer sig frågande till att ÖD, om hen trodde ryttaren gjort detta och med mening, inte tog upp det när de pratade igenom händelseförloppet.

Syftet med samtalet efteråt var att prata ut om situationen då de hade tydligt delade uppfattningar om vad som hade hänt. Under framhoppningen reagerade ryttaren på ÖD:s förminskande kommentarer, bland annat om att ryttaren rider illa. Även andra hörde och reagerade. ÖD säger annat på plats än vad som står i anmälan. ÖD gick hårt åt för att sätta skräck i ryttaren genom att anklaga ryttaren för otillåten hantering av häst. Ryttaren uppfattade att hen blev anklagad genom påpekandet att ÖD kan sätta dit hen utifrån TR för något som ryttaren inte gjort, därav svaret om förtal.

Det är självklart att händelsen inte handlar om någon otillåten hantering av häst, främst eftersom någon sådan anmälan inte inkommit varken på tävlingsplatsen eller efteråt. Att överdomaren i efterhand skulle ändra sig i den frågan – för att ryttaren skulle ha hotat ÖD – är befängt. Det är

SVENSKA RIDSPORT FÖRBUNDET

tydligt att ÖD vågar anmäla ryttaren trots dessa "hot". Dessa anklagelser tillsammans med kommentarer om att de håller koll på ryttaren och tidigare händelser gjorde att ryttaren kände att hen måste få försvara sig. Under diskussionerna motiverar ryttaren och förklarar sina tygelrörelser. Efter en stunds argumentation erbjuder ryttaren ÖD att undersöka hästen tillsammans med en veterinär vilket avböjs.

Ryttaren skriver att det inte har varit tal om olämpligt uppträdande på plats. Det framstår som att ÖD försökt förmildra omständigheterna på platsen, för att det ska verka som att ryttaren överreagerat. Att ryttaren blir upprörd är inte konstigt när hen blir anklagad för otillåten hantering av häst. Ryttaren upplever att ÖD försöker måla upp reaktionerna kring ryttarens ridning som värre än de faktiskt var. Vidare är de två vittnena vänner med varandra och överdomaren. Det stämmer inte att ryttaren hotat med polisanmälan och anmälan till förbundet. Ryttaren sa att hen skulle ta detta vidare till Svenska Ridsportförbundet, vilket gjorts genom samtal med förbundets medlemsombudsman.

ÖD nämner att alla bedöms efter sin kunskapsnivå, vilket bekräftar att alla inte står lika inför TR när ÖD agerar. ÖD avböjer vid två tillfällen att prata med ryttarens syster när denna försöker hjälpa till att reda ut situationen, men pratar med vittnena, vilket är en anledning till att ryttaren känner sig särbehandlad. Ryttaren upplever att ÖD genom förfalskningar och vinklad information försöker väcka förakt mot ryttaren hos Disciplinnämnden.

Avslutningsvis reagerar ryttaren på att hen är anmäld när ryttarens upplevelse är att det är ÖD som försökt pressa hen till tystnad. Anmälan avviker till 100 procent från sanningen. Det visar att överdomaren är kapabel att ljuga och överdriva, vilken är den bakomliggande orsaken till ryttarens reaktion. Att vara överdomare är ett förtroendeuppdrag och ryttaren förstår att ÖD är medveten om att dennes vittnesmål väger tungt. ÖD vill sätta ryttaren på plats för att de inte varit överens. Det kan inte vara hot att framföra sina åsikter. Ryttaren känner en djup oro att en ÖD skickat in en anmälan innehållande falska uppgifter.

Ryttaren undrar hur det kan vara otillbörlig påverkan att försvara sig mot en falsk anklagelse. Ryttaren har aldrig haft i syfte att motverka eller förhindra ÖD:s roll som överdomare. Det är också märkligt att anmälan hela tiden ändras och modifieras, från hot mot funktionär till att även innefatta otillbörlig påverkan. Om det går att anmäla under utredningens gång bör överdomaren utredas enligt RF:s stadgar 14 kapitlet 2§.

Ryttaren har till sitt svar bifogat ett vittnesmål. Som bevisning har ryttaren även gett in två ljudfiler från samtalet mellan överdomaren och ryttaren.

SVENSKA RIDSPORT FÖRBUNDET

Tillämpliga regler
TR I moment 190.1, 190.3, RF:s stadgar 14 kapitlet 2.7.

DIN gör följande bedömning
DIN har att pröva om ryttaren genom sitt agerande gjort sig skyldig till brott mot TR. DIN har tagit del av samtliga inlagor och ljudinspelningar. Parterna har delvis olika versioner av händelseförloppet, men det är klarlagt att meningsutbyte skett efter att ÖD givit ryttaren en tillrättavisning.

Ljudinspelningar har lämnats in av ryttaren. Av dessa framgår att diskussion uppstått i ett senare skede och att ryttaren argumenterar emot och vill ha en förklaring till ÖD:s tillrättavisning, som ryttaren anser felaktig, och att ÖD uppfattar diskussionen som hotfull.

Visst utrymme finns att samtala med överdomare *på tävlingsplatsen i samband med bestraffning* för att förstå dennes beslut, däremot inte att agera och föra diskussioner på det sätt som gjorts. Det utgör olämpligt uppträdande i strid med TR l moment 190.1.

ÖD försöker på de ljudinspelningar som lämnats in av ryttaren att avluta samtalet utan att detta hörsammas. Som ryttare måste man finna sig i att bli tillrättavisad på exempelvis framridning eller framhoppning, även om man själv inte anser att man gjort något fel. Ofta handlar detta inte om hur man rider eller om man kanske agerar rätt eller fel – utan om hur det uppfattas utifrån allmänhetens synvinkel. Till allmänheten räknas även de som är okunniga om ridsport och hur ridning och ridsport uppfattas ur hästvälfärdssynpunkt.

Vidare följer av RF:s stadgar 14 kapitlet 2.7. att bestraffning kan ådömas den som visat ohörsamhet mot funktionärs anvisningar eller föreskrifter. Riksidrottsnämnden RIN har uttalat att samband med all idrottsutövning, som sker under ledning av domare och andra funktionärer, gäller det närmaste obegränsad skyldighet att följa domares och funktionärers anvisningar.

Denna skyldighet gäller även vid misstag från domarens sida. Sådana får påtalas i särskild ordning, och ger inte grund för vägran att efterkomma meddelade anvisningar (*se Idrottens bestraffnings- och tävlingsregler – en kommentar, Malmsten & Pallin, 7:e upplagan, sidan 72*). Ryttaren har inte följt ÖD:s anvisningar utan i stället ihållande argumenterat emot riktigheten av beslutet, varför agerandet även är i strid med ovan nämnda bestämmelse.

Sammantaget har ryttaren agerat i strid med RF:s stadgar och TR *genom olämpligt uppträdande mot funktionär.* Påföljden bestäms till böter om 1 000 kr.

Ryttaren har i sitt svar till Disciplinnämnden uppgett att ryttaren vill anmäla ÖD för brott mot RF:s stagar 14 kapitlet 2 §. Det har i ärendet inte framkommit att ÖD agerat i strid med gällande bestämmelser. Motanmälan lämnas därför utan bifall.

SVENSKA RIDSPORT FÖRBUNDET

DIN har varit enig i sin bedömning. Parterna har fått ta del av samtliga inkomna handlingar i ärendet.

Överklagande
DIN:s beslut får senast 2025-01-07 överklagas hos Riksidrottsnämnden RIN.
Adress: riksidrottsforbundet@rf.se
Postadress: Riksidrottsförbundet, Idrottens Hus, Box 11016, 100 61 Stockholm.
Ange ärendets nummer som referens. Ärenden som rör tävlingsregler kräver prövningstillstånd från RIN.

Cecilia Tholse Rogmark	Kristina Törnered
Ordförande	Referent